

jo det med, at man lige fik fugleinfluenzaen puttet ind, og at man så afsatte penge til det, man i forvejen havde aftalt at gøre. Men det havde man nok fundet ud af alligevel.

Der var ingen forskel, og det bør Venstre og Det Konservative Folkeparti jo være stolte af, fordi det lykkedes at tilfredsstille Dansk Folkeparti ved hjælp af billig smiger og endnu billigere portvin.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Nu siger hr. Per Clausen, at han er bange for at fremlægge sine ideer, for så bliver de simpelt hen taget af regeringen og Dansk Folkeparti, og så bliver de gennemført. Nu vil jeg så sige til hr. Per Clausen: Det kunne nu engang være en fordel, for ellers kan man ikke sige, at hr. Per Clausens og Enhedslistens ideer sådan har det med at blive gennemført her i Folketinget.

Så angriber hr. Per Clausen, at der nu bliver afsat penge til den her plan, altså at det er et særskilt problem, at man ud over tipunktsplanen og ud over den her gennemgribende undersøgelse af fødevarekontrollen også finansierede det. Det går noget ud over min forstand, at det lige pludselig er blevet et problemfelt i sig selv, at regeringen og Dansk Folkeparti finansierer de forslag, de lægger frem. Jeg tror godt nok, at man skal være medlem af Folketinget for Enhedslisten for at kunne se det som et problem.

Næh, det, der jo netop er vigtigt, er, at vi, når vi lægger nogle planer frem, når vi lægger nogle handlingsplaner frem, når vi lægger frem, hvilke undersøgelser vi vil have foretaget, også finansierer det, for så ved man netop, at man kan regne med de ting, der bliver lagt frem fra regeringens og fra Dansk Folkepartis side, og de aftaler, som vi indgår.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg vil da godt have lov at fortsætte i forlængelse af hr. Per Clausen, for vores største kritik af den såkaldte tipunktsplan og den aftale, der blev indgået før påske, er, at de eneste nye penge, der er i det her, er penge til to nye opgaver, som Fødevarestyrelsen og fødevarekontrollen har fået, nemlig madpolitiet og fugleinfluenzaen.

Kl. 12.00

Jeg kunne da godt tænke mig at spørge fru Inger Støjberg: Er Venstre indstillet på at bevilge de nødvendige ressourcer ved de kommende finanslovforhandlinger til at få genoprettet den

almindelige fødevarekontrol, altså at få rettet op på de nedskæringer, der har været af fødevarekontrollen siden 2001?

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg kan i hvert fald allerede nu sige til fru Elisabeth Geday, at vi jo skal behandle det her beslutningsforslag efterfølgende. Det er jo sådan set det, fru Elisabeth Geday henviser til, og hvor oppositionen vil afsætte 60 mio. kr. ekstra. Jeg synes, det er et meget interessant tal, altså hvor man sådan lige har det – 60 mio. kr. – fra, hvordan man lige har regnet ud, at det skulle være 60 mio. kr.

Det er sådan, at vi, regeringspartierne og Dansk Folkeparti, har forpligtet os til nu at lave en undersøgelse af fødevarekontrollen. Så må man jo efterfølgende se, om det kræver nye penge, eller om det kræver omlægninger af fødevarekontrollen. Jeg vil bare gerne påpege, at jeg tror, at der er problemer med styringen af selve fødevarekontrollen, og jeg tror, at vi kommer meget, meget langt ved at få lavet den her undersøgelse og måske få ændret nogle ting og dermed få gjort fødevarekontrollen mere up to date, end den er nu. For der er nogle problemer, og de skal løses, men de skal ikke løses via et beslutningsforslag i dag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg glæder mig jo over, at fru Inger Støjberg langt om længe sprang ud af skabet og fortalte sandheden: Venstre er ikke indstillet på at give flere penge til at få rettet op på forholdene i fødevarekontrollen.

Jeg vil godt bare lige give fru Inger Støjberg et illustrativt tal: I Malmø skal hver tilsynsførende gennemføre 218 besøg om året. I København skal en tilsynsførende gennemføre 308 besøg om året. Det er præcis den samme EU-lovgivning om egenkontrol, EU's hygiejneforordning, de to lande forvalter. Det er altså den samme lovgivning, vi har i de to lande, når det gælder fødevarekontrol.

Jeg spørger mig selv: Hvordan er det overhovedet muligt, at vi kan have to så forskellige tal, når det gælder præcis den samme lovgivning? Det kunne jeg godt tænke mig, at fru Inger Støjberg gav mig et svar på, og så tilkendegav, at det måske alligevel allerede nu kunne konstateres, at der er et problem med ressourcerne i fødevarekontrollen.